בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-03-25077 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 20-04-26747 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 22-04-30388 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יפעת שקדי שץ

תובעת/נתבעת **פלונית ת"ז-------**
על ידי ב"כ עו"ד שקמה עצמון גל

נגד

נתבע/תובע **אלמוני ת"ז -------**

פסק דין

כל הכבוד לכבוד השופטת שקדי כץ! משקיעה, מראה איפה ההורים כתבו אחרת ממקום אחר, בודקת כל נושא לעומק ומסבירה היטב. מרשים ביותר!

האם קביעת הכנסתו של האב צודקת? קשה להגיד. סכום צרכי הילד חסר כל הגיון!

רשמנו כמובן עוד מספר הערות בפסק הדין עצמו. אציין שקיבלנו פניות בנושא אי "הסמכותיות" של כבודה בנושא חידוש קשר, דבר שהביא לאי הצלחה בתיק. לא יודע כמה זה משקף את המציאות. אנשי המקצוע מכירים טוב ממני.

פסק דין זה מכריע במחלוקות הצדדים בשלוש תביעות:

תלה"מ 20-03-25077 - תביעה לפסיקת מזונות שהגיש האב, אלמוני ("**האב**" או "**האיש**") נגד האֵם, פלונית ("**האֵם**" או "**האישה**") ("**תביעת האב למזונות**").

תלה"מ 20-04-26747 - תביעה לפסיקת מזונות שהגישה האֵם נגד האב ("**תביעת האֵם למזונות**" ויחד, שתי התביעות - "**תביעות המזונות**").

תלה"מ 22-04-30388 - תביעה במסגרתה התבקש בית המשפט לקבוע את המסגרת החינוכית בה ילמד הקטין שהגישה האֵם נגד האב ("**התביעה בענין המסגרת החינוכית**").

בנוסף, בפסק דין זה אדרש לסוגית החיוב בהוצאות בגין הליך רכושי שהסתיים עם מכירת רכב באמצעות כונסת נכסים שמונתה על ידי בית המשפט.

רקע עובדתי ופירוט הליכים שהתנהלו ומתנהלים בין הצדדים:

תלה"מ 25077-03-20 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 26747-04-20 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 30388-04-22 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

1. הצדדים ניהלו מערכת יחסים זוגית במהלך השנים 2015-2019 או בקירוב לכך. בנם של הצדדים, א', נושא תעודת זהות שמספרה --------- נולד ביום –ל---- 2016 (במועד מתן פסק הדין הוא בן שש וכשלושה חודשים **מעל קו הצדק**).

2. הצדדים הגישו בקשות הדדיות למתן צווי הגנה (ה"ט 64497-02-20; ה"ט 24372-02-20; ה"ט 23762-02-20; ה"ט 41665-02-20) ובמסגרת דיון שהתקיים ביום 5.3.2020 הוסדרה חלוקת זמני השהות של הצדדים עם הקטין באופן זמני - הקטין ישהה עם האב בימים ב' ו-ד'; עם האֵם בימים א' ו-ג' וימי חמישי וסופי השבוע יתחלפו לסירוגין בין ההורים. **חלוקת זמני שהות שווה. 7/7.** בנוסף, במסגרת ההחלטה האמורה, ניתנו סמכויות לעו"ס למשך 12 חודשים.

3. בסמוך לאחר מכן, ביום 11.3.2020, הוגשה תביעת המזונות של האב וכן תביעה לקביעת משמורת הקטין בידי האב למה זה טוב? אבל מדובר על שנת 2020... (תלה"מ 25109-03-20).

ביום 23.4.2020 הוגשה תביעת המזונות של האֵם; הוגשה בקשה לקביעת מזונות זמניים; הוגשה תביעה לקביעת משמורתו של הקטין בידי האֵם למה זה טוב? אבל מדובר על שנת 2020... (תלה"מ 26790-04-20) ותביעה לפירוק שיתוף במיטלטלין (תלה"מ 26814-04-20).

4. ביום 24.6.2020 מונתה כונסת נכסים לצורך פירוק השיתוף ברכב.

5. ביום 2.7.2020 ניתנה החלטה בבקשה לקביעת מזונות זמניים. האב חויב בתשלום סך של 1,600 ש"ח בגין מזונות הקטין לרבות מדור ואחזקת המדור. עוד נקבע, כי נוכח פער ההכנסות, ההוצאות הרפואיות החריגות והוצאות החינוך של הקטין יחולקו בין הצדדים בחלוקה של 75% לאב ו-25% האֵם.

6. בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 31.12.2020 ניתן פסק דין בתביעה לפירוק השיתוף במיטלטלין; וניתן תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים בענין חלוקת זמני שהות שווים. לענין הוצאות הכרוכות בפירוק השיתוף ברכב נקבע, כי במסגרת פסק הדין בהליכים הקשורים תוכרע גם סוגיה זו.

7. תצהירי הצדדים בתביעות המזונות הוגשו ביום 30.6.2021 וביום 1.8.2021; ישיבת ההוכחות התקיימה ביום 14.10.2021 וסיכומי הצדדים הוגשו בכתב.

8. ביום 2.1.2022 הגיש האב בקשה דחופה בענין קיום ניתוח לקטין (תמ"ש 647-01-22) אולם לאחר בירור עמדות הצדדים הסתבר, כי לא קיימת מחלוקת בענין הניתוח אלא רק ביחס לזמני השהות לאחר הניתוח והליך זה נסגר.

9. ביום 14.4.2022 הגישה האֵם תביעה בענין הרישום למסגרת חינוכית (30388-04-22). בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 21.6.2022 הסכימו הצדדים, לאור לוחות הזמנים והרצון לקבל הכרעה בטרם פתיחת שנת הלימודים, כי הצדדים יחקרו זה את זה והבהירו כי הם ערוכים לכך (עמ' 8, ש' 1-7). האב ביקש לסכם בכתב ונקצבו המועדים.

10. אם כן, בנקודה זו, ההליכים בשלים למתן פסק דין בכל העניינים התלויים ועומדים.

<u>תביעות המזונות</u>

11. כאמור, שני הצדדים הגישו תביעות לקביעת מזונות בסמיכות. משכך, הדיון בשתי התביעות יערך במאוחד.

<u>טענות האב בענין קביעת מזונות הקטין</u>

12. האב התאים את שעות עבודתו למען הקטין ונאלץ להקריב את עבודתו שוב ושוב לאור צרכיו של הקטין.

13. האֵם עובדת בגן ילדים ומשתכרת סך חודשי של כ-5,000 ש"ח וסכום נוסף מעבודות ניקיון בסך חודשי של כ-800 ש"ח (כך נטען בכתב התביעה מטעם האב ובתצהיר. בכתב ההגנה מטעם האב נטען לסך של 750 ש"ח). באפשרותה של האֵם להגדיל את כמות שעות העבודה שלה ולראיה הצביעה האב כי שכר דצמבר 2019 היה סך של 6,379 ש"ח (נטו).

14. עוד נטען, כי בבעלות האֵם דירה ב---- וכי יש להביא בחשבון את הכנסותיה מהשכרת הדירה, הכנסותיה מקצבת הילדים וכן מהכנסות נוספות אשר משתקפות בדפי החשבון של האֵם ואשר מאפשרים לה לחיות ברמת חיים גבוהה.

15. האב עבד בהתקנת מצלמות ומערכות תקשורת כעצמאי, הוא השתכר סך של 18,000 ש"ח בחודש (סעיף 89 לכתב התביעה; נספח ה' לכתב התביעה).

16. האב נאלץ לסגור את העסק בבעלותו וכעת הוא מחפש עבודה כשכיר. הוא עתיד להשתכר סך של כ-8,000 ש"ח נטו (בסיכומים נטען שהשתכר 5,000 ש"ח אך פוטר). עוד טרם סגירת העסק היתה ירידה חדשה בהכנסות העסק לאור תיקי הוצאה לפועל שנפתחו נגדו ופגיעה שנגרמה עקב משבר הקורונה.

17. האב נושא בהחזרי הלוואות, בין היתר מהוריו. ההלוואות נלקחו עקב מצב כלכלי קשה בכדי לאפשר המשך המחיה לאור הקשיים בעסק.

18. האב נושא בהחזר הלוואה על רכישת הדירה בסך חודשי של 5,000 ש"ח; בתשלומי חשמל, מים, ביוב, ארנונה, כבלים ואינטרנט בסך כולל של 3,350 ש"ח.

חלקו של הקטין בהוצאות המגורים אצל האב הוא סך של 1,911 ש"ח (בתצהיר נטען סך של 1,905 ש"ח).

בכתב התביעה נטען, כי סך צרכיו של הקטין הוא 860 ש"ח בחודש כאשר סכום זה כולל מזון וכלכלה, ביגוד והנעלה, תרופות היגיינה וטואלטיקה, מספרה ופעילויות פנאי.

משכך תבע האב כי תחויב האֵם לשלם את סכום המזונות בסך כולל של 2,771 ש"ח וכן לחייב אותה בתשלום מחצית כל הוצאות החינוך והוצאות רפואיות חריגות.

בתצהיר טען האב, כי סך הוצאות הקטין הוא 12,649 ש"ח (כאשר בסכום זה נכללו הוצאות חד פעמיות (רכישת כלב טיפולי) וחד שנתיות (חגיגת יום הולדת).

19. בהקשר של הסכומים שנתבעו על ידי האֵם טען האב, כי הסכומים המפורטים על ידי האֵם כמשקפים את סך צרכי הקטין כוללים גם סכומים הנכנסים לקטגוריית "מחציות" אשר ממילא יתחלקו בין הצדדים. עוד טען האב, כי מייעוץ משפטי שקיבל ידוע לו כי לאור גובה ההשתכרות וחלוקת הזמנים מול ההוצאות התלויות שהות ושאינן תלויות שהות, אין מקום לחיוב במזונות.

<u>טענות האֵם בענין קביעת מזונות הקטין</u>

20. סך הכנסותיו של האב גבוה פי 4 מסך הכנסותיה של האֵם. לאֵם אין כל רכוש ובבעלות האב 2 נכסים, 3 רכבים וכספים אותם הוא מסתיר מהאֵם.

האֵם עבדה כמדריכת חינוך בקיבוץ ---- (**"הקיבוץ"**) ושכרה החודשי היה 5,500 ש"ח (נטו).

בחודש אוגוסט 2021 החלה האֵם את עבודתה כסייעת בגן בעיריית ---- ושכרה כ-6,000 ש"ח. המעבר לעבודה כסייעת נועד לאפשר לשהות בחופשה במקביל לבנם הקטין של הצדדים שכן העבודה כמדריכת חינוך היתה בכל ימות השנה ואין לאֵם בני משפחה היכולים לסייע לה.

21. האֵם מתגוררת בקיבוץ בדירה שכורה בגודל של 30 מ"ר ומשלמת דמי שכירות בסך 1,700 ש"ח (כך נטען בכתב התביעה. בתצהיר טענה האֵם לסכום של 1,600 ש"ח) כאשר סכום זה

כולל את תשלום הארנונה (כך נטען בכתב התביעה. בתצהיר נטען, כי היא נושאת בתשלום ארנונה בסך חודשי של 103 ש"ח).

נוסף על תשלום השכירות והארנונה נושאת האֵם במיסי קהילה בסך 400 ש"ח לחודש; חשמל בסך 200 ש"ח לחודש ומים בסך 30 ש"ח לחודש.

לטענתה, הוצאות מחייתה גבוהות מהוצאות האב אשר אינו נושא בהוצאות המדור.

22. האֵם קיבלה פיצוי כספי בגין תאונת דרכים בסך 250,000 ש"ח ומכספים אלה רכשה דירה על שמה ב---- במסגרת מחיר למשתכן. שולמה מקדמה בסך 200,000 ש"ח (כך נטען בכתב התביעה. בתצהיר נטען, כי שולמה מקדמה בסך 300,000 ש"ח מתוך כספי הפיצוי ובאמצעות פדיון קופת גמל). בנוסף נושאת האֵם בהחזר חודשי של הלוואה מובטחת באמצעות משכנתא בסך חודשי של 2,800 ש"ח כאשר חויבה בהצגת ערב פעיל ועל כן אמה של האֵם היא ערבה פעילה להלוואה ומשלמת סך של 1,000 ש"ח מתוך ההחזר החודשי. בניית הדירה עתידה היתה להסתיים בחודש יוני 2022.

שוויה של הדירה הוא 870,000 ש"ח. לא צוין מהם דמי השכירות הצפויים.

23. בבעלות האב שתי דירות ב---- והוא אינו נושא בתשלומי משכנתא עבורן.

24. סך צרכיו של הקטין הם 2,431 ש"ח כאשר סכום זה כולל מדור (510 ש"ח), החזקת המדור (400 ש"ח) כלכלה ומזון (900 ש"ח) ביגוד והנעלה, מתנות ופעילויות פנאי, ביטוח רפואי, אינטרנט, משחקים ומגבונים. סכום זה אינו כולל הוצאות חינוך והוצאות רפואיות (כך נטען בתביעה. יצוין, כי בתצהיר העריכה האֵם את סך צרכי הקטין ב-2,441 ש"ח).

<u>הכלל המשפטי - מזונות</u>

25. סעיף 3(א) <u>לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות)</u>, התשי"ט- 1959 קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. בענייננו, מדובר בבני זוג יהודים, ומשכך חל הדין העברי. תקנת תש"ד היא המקור הנורמטיבי בדין האישי העברי לחיוב ילדים בגילאי 6-15 שנים.

26. לגבי קטינים מתחת לגיל 6 שנים - האב מחויב על פי הדין העברי לשאת בצרכיהם ההכרחיים, ושני הצדדים חבים במימון וסיפוק צרכיהם של הקטינים, מדין צדקה, בהתאם להכנסותיהם הפנויות **ואיפה מיכאלי לתיקון האפליה המגדרית?** (ע"א 591-81 **יחיאל פורטוגז** נ' **רוית פורטוגז**, פ"ד לו(3) 449, 462).

את יכולתו של האב לשאת במזונות יש לקבוע לא רק על-פי הכנסתו מיגיע כפיו אלא גם ממקורותיו האחרים, ביניהם רכושו (ע"א 130/83 **לבנה פרייס** נ' **אלימלך פרייס** פ"ד לח(1) 721, 726).

בהעדר ראיה על צורכיהם של הקטינים, רשאי בית המשפט לאמוד את צורכיהם לפי ניסיון החיים שלו כשופט היושב בתוך עמו (ע"א 687/83 **יפה מזור נ' ציון מזור** פ"ד לח(3) 29, 33).

27. לגבי קטינים מעל גיל 6 שנים - ביום 19.7.2017 ניתן פסק דינו של כבוד בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** (19.7.2019) (**"בע"מ 919/15"**).

פסק דין זה שינה את המצב הנוהג עת נקבע, כי ביחס לילדים מעל גיל 6 החבות במזונות קטינים היא שיוויונית באופן עקרוני, כלומר חלה על שני ההורים, כאשר היקף החיוב יקבע לפי יחס הכנסות ביניהם ובשים לב לאופן חלוקת זמני השהות (ראו יישום לדוגמא בתלה"מ (נצ') 561-07-20 **פלונית נ' אלמוני** (13.11.2020; **"ענין פלונית"**)).

28. ביום 20.12.2017 ניתן פסק דינו של כבוד בית המשפט המחוזי בתל אביב- יפו בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 **פ' ב' נ' א' ב' - קטינה** ובו נקבע כי על הערכאה הדיונית להכריע בנטל חלוקת החיוב בין ההורים על פי הכללים שנקבעו בבע"מ 919-15, ולשם כך, עליה לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים: צרכי הקטינים; היכולות הכלכליות של הצדדים (תוך התחשבות בכל מקורות ההכנסה שלהם); היחסיות של היכולת הכלכלית בין ההורים וחלוקת זמני השהות בפועל בין ההורים.

עוד נקבע בפסק הדין האמור, כי ניתן ליישם את הכללים שהותוו על ידי בית המשפט העליון גם במקרים בהם אין מדובר במשמורת משותפת ובהורים בעלי יכולת כלכלית שווה.

29. ביום 30.5.2018 ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ברמ"ש (חי') 41433-04-18 **פלוני נ' פלוני** שם נקבע, כי הפסיקה החילה את הלכת בע"מ 919/15 גם על מזונות קטינים שחיובם מדין צדקה גם במקרים בהם לא מדובר במשמורת משותפת תוך בחינת הפרמטרים הבאים: הערכת וקביעת צרכי הקטינים; קביעת היכולות הכלכליות של הצדדים מכל מקור הכנסה; קביעת יחסיות ביכולת הכלכלית של ההורים זה מול זה וחלוקת המשמורת בפועל.

30. אוסיף, כי נגזרת של המצב המשפטי המאוחר לפסיקת בע"מ 919/15 היא שבעת קביעת צרכי הקטינים יש לחשב את מכלול הצרכים ולא רק צרכים הכרחיים (כפי שהיה נהוג בעבר לעשות הבחנה בין צרכים הכרחיים לצרכים מדין צדקה); וכי יש לבצע הבחנה בין צרכים תלויי שהות לצרכי קטינים שאינם תלויי שהות (עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 **א.ו. נ' א.ו'.**

(11.6.2019); עמ"ש (תל-אביב) 12792-10-19 **ע' נ' נ' ע' ע' נ'** (27.10.2020) "**ענין ע' נ'**"); וכן **ענין פלונית**, סעיף 31).

מן הכלל אל הפרט

31. בענייננו מדובר בקטין שבעת הגשת התביעות מלאו לו כ - 4 שנים וכעת הוא בן 6 שנים ועל כן יש לדון בחלוקת החיוב בין ההורים בהתאם להוראות הדין החל כמפורט לעיל תוך הבחנה במצב המשפטי עד גיל 6 ולאחריו. **כה הזוי!! ומי משמיע את קולו? אף אחד!!**

צורכי הקטין -

32. כאמור, בתביעתו למזונות טען האב, כי "הקטין זקוק למזונות ולסיפוק צרכיו לסך כולל של 860 ש"ח" כאשר סכום זה כלל סך של 650 ש"ח מזון וכלכלה; סך של 100 ש"ח ביגוד והנעלה; סך של 50 ש"ח תרופות, היגיינה וטואלטיקה; סך של 10 ש"ח עבור תספורות וסך של 50 ש"ח עבור פעילויות פנאי (סעיף 92 לתביעת האב).

בתביעת האֵם טענה, כי סך צרכי הקטין (ללא מדור והחזקת המדור) הוא סך של 1,521 ש"ח (סעיף 53 לתביעת האֵם).

כאמור, בתצהירים נקבו הצדדים בסכומים שונים מהנטען בכתבי התביעה: האֵם טענה, כי סך צרכי הקטין (ללא מדור והחזקתו) הוא סך של 1,661 ש"ח והאב טען בתצהירו כי סך צרכי הקטין (לא מדור והחזקתו) הוא סך של 3,560 ש"ח (בסעיף 62 צוין סכום כולל של 12,649 ש"ח כאשר סכום זה כלל הוצאה חד פעמית עבור רכישת כלב בסך 7,000 ש"ח והוצאה חד שנתית בסך 2,279 ש"ח. בכדי להבין מהו הסכום החודשי הנתבע הופחת הסכום שנתבע עבור הכלב, אשר אינו מהווה צורך של הקטין, או לכל הפחות, לא מהווה צורך מתחדש שיש לספק מעבר לפעם יחידה (במובחן מדמי הטיפול בכלב, אשר נכללו בתחשיב) וחושב החלק היחסי של חגיגות יום ההולדת עבור חודש).

הראיות שצירפו הצדדים לא מוכיחות את הסכומים הנתבעים על ידיהם עבור סך צרכי הקטין:

האב צרף לתצהיר (נספח י') אסופת קבלות שלא ניתן ללמוד מהן על היקף הצרכים החודשי, לא ניתן לקבוע, כי מדובר בהוצאות שמיוחסות לקטין, לא ניתן לקבוע כי מדובר בהוצאות חודשיות וחישוב הסכומים כמפורט בקבלות לא מובילה לתוצאת הסכום הנתבע.

האֵם הפנתה למסמכים שצורפו לתצהירה כנספח ז', אולם לא ניתן ללמוד מהמסמכים שצורפו לתצהיר על היקף הסכום הנצרך והסכומים לא עולים מהמסמכים.

גם עדותו של האב בהקשר להיקף הצרכים הנטען לא ביססה את הטענה בדבר הסכום הדרוש (עמ' 5, ש' 28 - עמ' 7, ש' 14) ומעדותו הסתבר, כי צורפו קבלות ביחס לאירועים שונים (לפחות בכל הנוגע ליום ההולדת, עמ' 13, ש' 17-26).

האֵם העידה שסך ההוצאות שלה עבור מזון הוא עבור הקטין שכן היא אינה אוכלת בבית ואמרה, בהגינות, כי אין ראיות לכך (עמ' 17, ש' 6-20 וש' 24-27) וכן העידה על היקף הקניות של ביגוד והנעלה (עמ' 18, ש' 9-15).

אם כן, אין בחומר שהוגש על ידי הצדדים ובעדויותיהם כדי להוכיח את הסכומים שנטענו על ידיהם.

33. משך שנים רבות התייחסה הפסיקה לדמי מזונות הכרחיים שאינם טעונים הוכחה, עבור ילד אחד, בסך של 1,350-1,400 ש"ח לחודש (למשל - תלה"מ (חדרה) 42487-03-18 **פלוני נ' אלמונית** (17.3.2019)).

בעמ"ש 51056-09-20 **מ.א נ' י.מ** (23.3.2021) נפסק כי קיים הבדל בין קטין המחלק את זמנו בין שני בתים שאז הוערכו מזונותיו בפסיקה בשיעור הנע בין 2,250 ש"ח ל - 2,400 ש"ח לחודש, לבין מזונותיו של קטין המתגורר בעיקרו בבית אחד ומקיים זמני שהות מוגבלים ביותר עם ההורה האחר שאז הוערכו מזונותיו בשיעורים הנעים בין 1,600 ש"ח ל - 1,900 ש"ח לחודש (ראו בהקשר זה גם עמ"ש (חי') 56000-10-18 **פלוני נ' פלונית** (31.1.2019); ועמ"ש (מרכז) 45565-07-20 **א.פ נ' ק.פ.** (18.2.2021)).

34. בעניינו מדובר, כאמור, בילד אחד המחלק את זמנו באופן שווה בין בתי שני ההורים. לא הוצגו ראיות לכך שהקטין בעל צורך כלשהו שחורג מהמקובל או שחלות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מהסכומים המקובלים בפסיקה ואני סבורה שהסכום בו נקב האב בכתב התביעה נמוך מהמקובל ומהסביר ואילו הסכום בו נקב האב בתצהירו גבוה באופן חריג מהמקובל ואינו עולה מהנתונים שהוצגו.

35. כאמור, מאחר ואחד הפרמטרים שיש להביא בחשבון בפסיקת מזונות בעקבות בע"מ 919/15 הוא האופן בו מתחלקים זמני השהות, יש להבחין בין צרכים תלויי שהות שלצורך קביעתם יש לבחון כמה זמן שוהה הקטין אצל כל אחד מההורים לבין צרכים שאינם תלויי שהות שלצורך קביעתם יש לבחון רק את יחס ההכנסות.

36. לאחר עיון בכל התיעוד הרלבנטי ובכלל כך תדפיסי חשבון בנק; תיעוד עסקאות אשראי וקבלות ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים בהקשר זה כפי שנטענו בכתבי הטענות, אני

מעריכה את סך צרכיו של הקטין אשר תלויים בשהות בסכום כולל של 1,500 ש"ח. בנוסף אני קובעת סך של 700 ש"ח בגין צרכיו של הקטין עבור הוצאות שאינן תלויות שהות.

כך, אני קובעת את סך צרכי הקטין - 2,200 ש"ח. מטורף!! שימו לב שהסכום הלא הגיוני במחוזי מרכז (2,250 ₪) כולל בתוכו אחזקת מדור. כאן הסכום הוא רק לצרכי הילד ללא קשר לאחזקת המדור.

מובהר, כי הסכום הכולל מביא בחשבון את כלל הוצאותיו של הקטין ובכלל כך כלכלה, מזון והיגיינה, ביגוד והנעלה, בילויים ופנאי, נסיעות והוצאות דלק ובכך נאמדו כמעט כל הוצאות הקטין לרבות הוצאות שאינן בגדר צרכים הכרחיים. סכום זה משקף רמת חיים סבירה ותואם את הסכומים שנקבעו בפסיקה כאינם דורשים הוכחה. **הבהרה יפה וחשובה ומונעת מריבות בהמשך הדרך. הבעיה היא שלא רשום מי מההורים קונה את הבגדים. האם שמקבלת את המזונות? כל אחד מההורים לביתו? רצוי להתחיל ולרשום זאת ובכך למנוע מריבות.**

מדור והחזקתו

37. **הוצאות האב**:

האב העיד, כי הוא נושא בהחזר הלוואה על רכישת דירה בסך של 5,000 ש"ח ומשלם סך של 550 ש"ח עבור חשמל, סך של 600 ש"ח עבור מים, ביוב וארנונה וסך של 200 ש"ח עבור כבלים ואינטרנט.

האב צרף לתצהירו ראיות כדי להוכיח את היקף הוצאותיו:

לתצהיר צורפו אישורים על תשלום ועד בית ברחוב ----- ----. כן צורפו הסכמי הלוואה לפיהם ביום 11.8.2016 הועברו לאב 100,000 ש"ח מאביו והלווה, האב, מתחייב להשיב את ההלוואה תוך 5 שנים. לא צוין המועד בו תועבר ההלוואה ולא ברור כיצד בוצעה העברת הכספים לאב.

צורף הסכם הלוואה נוסף הנושא אותם תנאים (ולא מצוין מועד העברת הסכום ולא כיצד יועבר הסכום) אשר חתום על ידי אמו של האב.

בנוסף צורף הסכם מיום 28.3.2016 לפיו לווה האב סך של 40,000 ש"ח, צוין, כי הסכום יועברו באותו היום אך לא צוין כיצד יועבר.

צורף הסכם נוסף לפיו לווה האב סך של 277,000 ש"ח ביום 1.4.2015 מבלי שצוין אופן ההעברה.

תלה"מ 25077-03-20 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 26747-04-20 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 30388-04-22 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

מסמך נוסף שהוגש מעיד, לכאורה, על העברת 30,800 ש"ח ביום 10.1.2012 ומסמך נוסף על העברת סך של 160,000 ש"ח ביום 29.7.2021.

עוד צורף לתצהיר מסמך המעיד על יתרה לתשלום דירה ברחוב ---- ב---- - סך של 91,443 ש"ח.

כן צורפו אישורים על העברות כספיות. צורף תיעוד של העברה של 8,000 ש"ח ביום 19.4.2021 כאשר צוין שמטרת ההעברה היא החזר הלוואה 8 מתוך 100. העברה נוספת על סך 500 ש"ח ביום 12.11.2019 כאשר מטרת ההעברה "קרוב משפחה" העברה על סך 2,000 ש"ח ביום 2.5.2021 כהחזר הלוואה.

כן צורף מסמך המעיד על העברה בסך 20,000 ש"ח ביום 16.5.2021 לידי האב.

בנוסף צורף מסמך המעיד על הלוואה בסך 30,000 ש"ח שנלקחה מבנק ---- וסכום ההחזר הוא 2,631 ש"ח.

האב הגיש צילומי המחאות בסכומים שונים מגורמים שונים ללא שם הנפרע (מושך ההמחאה עו"ד -----, גב' --- ועוד) על גבי חלק מהם צוין "הלוואה לדירה מאבא שלי". בהקשר זה העיד האב, כי מדובר בהמחאות שנמסרו לאביו על ידי לקוחות ונמסרו לו פתוחות (עמ' 13,ש' 3-12).

להוכחת היקף ההלוואות בהן נושא האב הוגש מסמך פירוט הלוואה שקלית על סך 284,000 ש"ח מיום 29.1.2018.

מעיון בדפי החשבון שהציג האב לא ניתן להתאים באופן מלא בין הפעולות הנטענות במסמכים שצורפו והפעולות בחשבון הבנק. אין התאמה בין כל הסכומים שהועברו, לכאורה, לגובה ההלוואות שאמורות היו להיפרע במלואן. כך גם לא הוצג מסמך המעיד על העברת הסכומים מהורי האב אליו בהתאם להסכמי ההלוואה (ואולם יתכן שהסיבה לכך היא שמדובר בתקופה מוקדמת לתקופה לגביה צורפו מסמכים) ואף לא הפקדות בסכומים ובמועדים התואמים את הסכומים שנטען שהועברו (בין בהמחאות ובין סכומים שלא צוין כיצד הועברו).

עם זאת העברה בסך 20,000 ש"ח מיום 16.5.2021 מופיעה בחשבון הבנק ויש תיעוד להחזר חודשי של 2,631 ש"ח. כך גם ההעברה הנטענת ביום 2.5.2021 בגין החזר ההלוואה וביום 19.4.2021.

כאשר נחקר האב בענין זה העיד, שלווה סך של למעלה מחצי מיליון ש"ח וכאשר התבקש להציג מסמכים המעידים על החזר קבוע של הלוואות (עמ' 11, ש' 8-11) הסביר, כי

ההלוואות היו בכדי לממן את הדירות; תשלומי מס וכן בכדי לשמור על תזרים בבנק לטובת עסקאות שקשורות בעבודתו (עמ' 11, ש' 8-14) ואולם, ההלוואות נלקחו בשנים בהן על פניו בתדפיסי החשבון עולה כי מצבו של האב היה שפיר ולא הוצג מענה ענייני בענין זה (עמ' 11, ש' 20-24).

גם ביחס להלוואה שנלקחה מהבנק העיד האב, כי מדובר בהלוואה שנלקחה גם לצורך הדירה וגם לדברים שקשורים לעסקו (עמ' 13, ש' 1-2), כלומר מעדויות האב עולה, כי כלל ההלוואות נלקחו לצרכים שונים והאב לא הבהיר מהו הסכום מתוך ההלוואות בו נעשה שימוש לרכישת הדירות באופן שניתן לזקוף סכום החזר אותן הלוואות לעלויות מדורו.

בנוסף, בהקשר של שיעור החזרי הלוואות והיקף ההכנסה הפנויה אציין, כי החזר ההלוואה בסך 284,172 ש"ח אשר נלקחה על ידי האב ביום 29.1.2018 עתידה להיפרע, על פי המסמכים שצורפו בתוך 3 שנים. כך, ההחזר החודשי גבוה במיוחד ולא ברור מדוע היה צורך או יתרון בתנאי הלוואה המחייבים החזר חודשי בשיעור זה ופרעון מלוא ההלוואה בטווח זמנים קצר.

האב אישר כי בבעלותו שתי דירות - אחת בה הוא מתגורר ואחת שטרם הושלמה הבניה משנת 2013 (עמ' 11, ש' 28-30). לאחר שמיעת העדויות לא הובהר מתי עתידה הבניה להסתיים ומה צפי השכירות שעתיד להתקבל עבור השכרת אחת הדירות (בהנחה שבדירה השניה יתגורר האב).

אסכם ואומר, כי לאחר עיון בכל המסמכים איני סבורה שהאב הוכיח את שיעור הסכומים הנטען ביחס להחזר הלוואה עבור רכישת הדירה:

כאמור, האב העיד, כי ההלוואות היו מסיבות שונות, לעיתים בשל קושי תזרימי - כלומר לא הוצגה גרסה ברורה ועניינית כי ההלוואה שניתנה לו מהוריו נועדה לרכישת הדירה; מועדי ההלוואות לא הוצגו כתואמים מועדי רכישה או מועדי חיוב בתשלום; לא עולה מהמסמכים תשלום החזר הלוואה רציף או בסכום כולל שמשתווה לסכום שהולווה, לכאורה, ולא הוצגו מסמכים המעידים על העברת הסכומים בשיעורים הנטענים (לא מהמלווים לאב ולא מהאב למלווים).

עוד אוסיף, כי הטענה בדבר מגורים בדירה אחת ב---- והעמדת דירה אחת ריקה ללא שוכרים וללא מימוש משנת 2013 היא טענה שיש קושי לקבל, ודאי לאור טענות בדבר קשיים כלכליים וסגירת העסק.

משכך, בהסתמך על תיעוד התשלום לפירעון ההלוואה לבנק (החזר הלוואה שמשתקף בדפי החשבון), בהערכת סכום סביר ומידתי בשים לב להרכב המשפחתי ועלויות הדיור ב----, אני מעריכה את הוצאות המדור של האב בסך של 2,700 ש"ח.

אשר להוצאות החזקת המדור - חשבונות החשמל שצרף האב מלמדים על היקף צריכה של כ-550 ש"ח עבור חודשיים וכן ארנונה ומים בסך של כ-1,200 ש"ח לחודשיים. בהסתמך על המידע שהוצג אני מעריכה את היקף הוצאות החזקת המדור של האב בסך חודשי של 1,000 ש"ח.

כך, סך הוצאות המדור והחזקתו של האב הוא 3,700 ש"ח וחלקו של הקטין - 1,110 ש"ח.

<u>הוצאות האם:</u>

38. כאמור, בכתב התביעה טענה האֵם כי היא נושאת בדמי שכירות בסך 1,700 ש"ח; בתצהיר - 1,600 ש"ח ומעיון בנספח ב' (הסכם השכירות) עולה, כי הסכום עבור השימוש בנכס הוא סך של 1,200 ש"ח.

בנוסף מחויבת האֵם על פי ההסכם בסך של 220 ש"ח עבור תקשורת; וסך של 400 ש"מ מיסי קיבוץ.

כלומר סך עלויות השכירות בהתאם להסכם ההתקשרות עם הקיבוץ הוא 1,820 ש"ח.

האֵם טוענת, כי הדירה שהיא שוכרת היא קטנה (30 מ"ר) וכאשר הקטין יגדל תידרש לשכור דירה גדולה יותר. מעיון בחשבוניות שצורפו כנספח ז' לתצהיר האֵם עולה, כי מעבר לדמי השכירות, המיסים ועלות התקשורת, משלמת האֵם סכום נוסף ממוצע של כ-120 ש"ח מידי חודש עבור מים וחשמל.

עדותה של האֵם ביחס להיקף ההוצאות תואמת את המסמכים שצורפו לתצהיר (עמ' 16, ש' 13 – עמ' 17, ש' 3). אם כן, בהסתמך על המסמכים ועל עדותה של האֵם אני מעריכה את היקף הוצאות החזקת המדור של האֵם בסך כולל של 1,000 ש"ח (סכום זה כולל מיסי קיבוץ).

אם כן, לאחר עיון בתיעוד של הסכומים המשולמים לקיבוץ ובהערכת הסכום הסביר לאור הנתונים העולים מהסכם השכירות והקבלות על התשלום, **אני מעריכה את סך הוצאות המדור והחזקתו של האֵם בסך כולל של 2,400 ש"ח וחלקו של הקטין - 720 ש"ח.**

<u>הכנסות הצדדים</u>

39. **<u>הכנסות האב:</u>**

תלה"מ 25077-03-20 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 26747-04-20 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 30388-04-22 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

בתביעת האב למזונות (התביעה הוגשה, כאמור, בחודש מרץ 2020) טען האב, כי הוא עובד ב----------כעצמאי ושכרו כ-18,000 ש"ח בחודש. להוכחת הטענה צורף דו"ח רו"ח לשנת 2018 (נספח ה' לתביעה).

בתצהיר שהגיש האב בחודש אוגוסט 2021 טען, כי נאלץ לסגור את העסק בבעלותו וכעת הוא מחפש עבודה כשכיר ולהערכתו ירוויח סך של כ-8,000 ש"ח בחודש. עוד טען, כי טרם סגירת העסק היתה ירידה בהכנסותיו בשל תיקי הוצאה לפועל שנפתחו נגדו.

ממכתבו של רו"ח מיום 1.8.2021 עולה, כי הכנסתו נטו היא בסך של 20,750 ש"ח (נספח ה' לתצהיר ועמ' 10, ש' 16-19) ומנספח ו' עולה, כי הערכת רו"ח היא שהאב ידרש לשלם לרשויות המס סך של כ-160,000 ש"ח עבור השנים 2020-2021. במכתב לא פורט מקור החוב בצורה מפורטת ויתכן שמדובר בהחזר מענקים או התחשבנות בגין מקדמות. כאשר נשאל האב בענין זה בחקירתו לא ידע להשיב (עמ' 10,ש '19-29).

מעיון בתדפיסי התנועות בחשבון הבנק של האב עולה, כי גם בתקופה הסמוכה לתקופה שבה סגר האיש את העסק מתועדים תקבולים בהיקף של אלפי שקלים מידי חודש ובסמוך למועד הסגירה, לכאורה, החשבון מצוי ביתרה חיובית.

כאשר נחקר האב בענין זה העיד, כי לקוחות מסוימים עזבו וכי חתם על טופס סגירת העסק ביום 31.7.2021 (עמ' 8, ש' 3-22). האב העיד, כי איבד לקוחות גדולים (רשת של תחנות דלק, רשתות קמעוניות, בית חולים וכו') (עמ' 9, ש' 1-7) אך בסיכומי התשובה הבהיר כי חלק מהלקוחות שנטען לגביהם היו לקוחות בתקופה מוקדמת יותר.

איני סבורה שההסבר שהציג האב לגבי נסיבות סגירת העסק מניחות את הדעת: הטענה שפתיחת תיקי הוצאה לפועל הובילו לסגירת העסק אינה משכנעת דיה ואינה ברורה; הטיעון של הפחתת היקף העבודה בכדי לטפל בקטין אינה מצדיקה הפסקת הפעילות באופן גורף וממילא ניתן למצוא פתרון שיאפשר עבודה בהיקף סביר; בנוסף התיעוד של פעילות העסק אינו מלמד על ירידה בהיקף הפעילות (שכן סך ההכנסה החודשית במחצית השניה של שנת 2020 היתה כ-21,000 ש"ח, עמ' 10, ש' 16-19), כלומר היתה עליה בהכנסות (והדברים לא הוכחשו על ידי האב בחקירתו, עמ' 10, ש' 33 - עמ' 11, ש' 2). בסיכומים שהגיש האב טען שהמסמכים שצורפו פורשו על ידי האֵם בצורה שגויה וכי לא נלמד מהם גידול בהכנסות אולם ענין זה לא הובהר באופן שניתן להבין מדוע הסכום שמצוין במסמך הרו"ח אינו משקף את ההכנסות בפועל.

בנוסף, לא ברור מדוע מעריך האב את פוטנציאל ההשתכרות שלו בסך הנמוך ב-10,000 ש"ח מהסכום אותו הרוויח במועד הגשת התביעה; לא ברור מהו השינוי המהותי שהתרחש משך

תקופה של כשנתיים ומדוע משבר הקורונה הוביל לכך שלא היתה דרישה למתן שירותים בתחום תשתיות התקשורת.

כמו כן לא ברור מה משלח ידו הנוכחי של האב וככל שתכנן להיות שכיר - מה בדיוק תכנן לעשות ומדוע הסכום המוערך עבור אותה עבודה שלא פורטה הוא סך הנמוך מהשכר הממוצע במשק.

אם כן, בהסתמך על כישוריו של האב; ניסיונו בהפעלת עסק ל------ (עמ' 8, ש' 28-36); בהסתמך על ניסיונו במתן שירותים ללקוחות גדולים (לרבות עיריית ----); על יסוד הכנסותיו בעבר וטענותיו בהקשר זה ומשלא הובהרה דיה הגרסה ביחס לירידה בפוטנציאל ההשתכרות, אני מעריכה את פוטנציאל ההשתכרות של האב בסך של 18,000 ש"ח.

בנוסף להכנסתו מעבודה, יש לקחת בחשבון שבבעלות האב שתי דירות ב----. על אף שלא הוצג תיעוד לתקבולים משכירות והאב טען שהדירה הנוספת, בה הוא אינו מתגורר, לא הושלמה הבניה (טענה זו אינה במחלוקת שכן גם האֵם טענה זו בתצהירה) יש לקחת בחשבון את ההכנסה העתידית מנכס מניב זה.

בנקודת זמן זו, היות והדירה השניה עדיין אינה מושכרת איני לוקחת בחשבון ענין זה במסגרת הערכת סך הכנסות האב אולם ענין זה ילקח בחשבון בהערכת סך מקורות ההכנסה העתידיים בעת פסיקת סכום המזונות.

40. **<u>הכנסות האֵם</u>:**

בעת הגשת התביעה עבדה האֵם כ------בקיבוץ בו היא מתגוררת ושכרה היה 5,500 ש"ח. במהלך ניהול ההליך עברה האֵם לעבוד כסייעת בעירית ---- ושכרה הוא סך של 6,000 ש"ח (עמ' 18, ש' 23-24). לא הוצגו בפניי תלושי שכר מהעבודה ב---- שכן המעבר היה, ככל הנראה, לאחר הגשת התצהיר אולם הסכומים הנטענים עולים בקירוב מהתלושים שצורפו כנספח א' לתצהיר ביחס לעבודה הקודמת.

אציין, כי האֵם נחקרה על היקף עבודתה אולם התקופה בה עבדה באופן חלקי היתה תקופת הסגרים וממילא אין בכך כדי להשפיע על הליך זה שכן החישוב יתבסס על השכר שמתקבל מעבודתה בעירית ---- (עמ' 19, ש' 27 – עמ' 20, ש' 2).

על כן אני מעריכה את סך הכנסותיה של האֵם מעבודתה כסייעת בגן עיריה בסך של 6,000 ש"ח.

לאור עבודתה כסייעת בגן ילדים מטעם העיריה, עיסוקה של האֵם בעבר (------) בקיבוץ, ובשים לב לחלוקת זמני השהות, מאחר ולא הוצג בפניי שלאֵם השכלה או ניסיון תעסוקתי

רחב (נטען לתעודות שונות ללא פירוט ולא הובאו ראיות להשכלה גבוהה - איני סבורה שהאֵם אינה ממצה את פוטנציאל הכנסותיה, כפי שטען האב.

אציין, מעיון בדפי החשבון עולה, כי לאֵם הועברו מפעם לפעם סכומים מחשבון אחר (כך הועבר סך של 30,000 ש"ח בחודש פברואר 2020) אולם לא ניתן היה לאתר דפוס קבוע של העברות ואף לא תדירות ברמה שניתן להתחשב בהעברות אלה כהכנסה שניתן להסתמך עליה.

עוד אציין, כי טענת האב בדבר הכנסה לא מדווחת מניקיון בתים לא הוכחה, האֵם אמנם נחקרה בענין זה והעידה, כי שטפה בנין אחד והאב אחראי עליו (עמ' 20, ש' 11-12) אולם הסכום הנטען לא הוכח ועל כן איני מתחשבת בכך בקביעת היקף הכנסותיה.

בנוסף, האֵם משלמת החזר הלוואה בסך חודשי של 2,800 ש"ח עבור תשלומי המשכנתא, כאשר סך של 1,000 ש"ח מתוך סכום זה משולם על ידי אמה של האֵם בהיותה "ערבה פעילה" (עמ' 19, ש' 18).

לא ברור מהו הסכום שיתקבל מהשכרת הדירה ב---- (האֵם הכחישה את הסכום שטען האב בסך 5,000 ש"ח וטענה כי מדובר בדירה קטנה (עמ' 25, ש' 34-35)). האֵם לא נחקרה בענין זה ולא מדובר בענין שניתן להעריכו ללא הצגת ראיות או גרסה בענין.

איני סבורה שיש לקחת בחשבון הכנסה נוספת מהדירה ב---- מאחר ולאֵם אין נכס נוסף ועל פניו, אין מקורות מימון ועל כן ככל שיתקבלו דמי שכירות הם כנגד ההלוואה שנלקחה על יתרת הסכום לתשלום עבור הנכס לאחר תשלום המקדמה שהתקבלה מכספי הפיצויים של האֵם (צורף הסכם המעיד על הסכום הנטען) ומאידך, גם איני סבורה שיש לקחת סכום זה בחשבון כדי להעריך את הכנסתה הפנויה של האֵם מאחר ודמי השכירות עתידים, ככל הנראה ובהערכה ריאלית, לכסות את תשלום החזר ההלוואה החודשי. בנוסף, ענין ההכנסה העתידית משכירות נלקח בחשבון כנגד הטענה שבשלב זה שוכרת האֵם דירה קטנה של 30 מטר ובהכרח הוצאות המדור שלה יגדלו שכן לא תוכל להמשיך לחיות כך עם הקטין לאורך זמן. כך, איני פוסקת דבר בהקשר של הגדלה עתידית של דמי השכירות עבור מגורי האֵם מתוך הנחה שיתרת דמי השכירות שתקבל עבור השכרת הדירה ב---- יכסו את הפער בין הסכום שנקבע בהליך כאן כדמי מדור והסכום שישולם בעתיד.

יחס ההכנסות בין הצדדים

41. בבואו לקבוע את יחס ההשתכרות של הצדדים לצורך שיעור חיובם במזונות הקטינים, על בית המשפט להתייחס גם להכנסה הפנויה של כל אחד מהם להבדיל מהכנסתם הכוללת (עמ"ש (מרכז) 45565-07-20 **א.פ נ' ק.פ** (18.2.2021)).

לאחר ששקלתי את שיעור ההכנסות ביחס להיקף ההוצאות ותוך התחשבות בהכנסה הפנויה; ולאחר שלקחתי בחשבון כי שני הצדדים נושאים בהחזרי הלוואה מובטחת במשכנתא אך ככל הנראה יהיה בידיהם לקבל דמי שכירות ובשים לב לתמונה הכוללת המשתקפת בדפי חשבון הבנק ומשתמעת מתוך קביעת הפוטנציאל ביחס למיצוי אני קובעת, כי יחס ההכנסות בין הצדדים הוא 75% (לאב) - 25% (לאֵם).

חלוקת הזמן ההורי

42. כאמור, הצדדים חולקים את זמני השהות עם הקטין באופן שווה.

חישוב דמי המזונות

43. ראשית יובהר, כי על אף קביעת הכללים המנחים במסגרת בע"מ 919/15 והפסיקה המאוחרת לה, כאמור קביעת המזונות אינה צריכה להיעשות באופן אריתמטי הזהה לחלוקת זמני השהות או כתוצאת הצבת נתונים בנוסחה; ואין לקשור באופן נוקשה בין הכנסות ההורים, היקף המשמורת ושיעור המזונות אלא יש להוסיף ולהתבונן בתא המשפחתי והנסיבות הפרטניות (ראו פסק דינו של השופט פוגלמן בבע"מ 919/15; עמש (מרכז) 45565-07-20 **א. פ נ' ק. פ** (18.2.2021); תלה"מ (ת"א) 39636-10-19 **ש. א נ' ל. ש** (17.1.2021)).

44. צרכי הקטין ביחס לפער בהכנסות הצדדים:

כאמור, סך צרכי הקטין הם 2,200 ש"ח. בהתאם ליחס ההכנסות בין הצדדים חלקו של האב בסכום צרכי הקטין הוא 1,650 ש"ח (בחישוב של 75% מתוך סך כולל של 2,200 ש"ח); וחלקה של האֵם בסכום צרכיו הוא 550 ש"ח (בחישוב של 25% מתוך 2,200 ש"ח).

כל אחד מההורים נושא במישרין בצרכי הקטין בשיעור של 50% לפי הסדרי השהות ועל כן יש להפחית מהחיוב המוטל על האב סך של 1,100 ש"ח (חלקו של האב בסך צרכי הקטין בהתאם לשיעור זמני השהות עם האב) - 550 ש"ח.

אשר לחישוב רכיב המדור - בסוגיה זו קיימות גישות שונות. יש פסיקה הקובעת, כי יש לחשב את תשלום המדור ועלויות המדור על פי יחס ההכנסות מבלי להפחית סכום בגין זמני השהות שכן העלות בפועל בה נושא כל הורה עבור שכירות או משכנתא אינה משתנה

תלה"מ 25077-03-20 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 26747-04-20 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 30388-04-22 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

כתוצאה מזמני השהות (תלה"מ (ראשל"צ) 20877-07-20 **** **נ'** ***** (21.7.2021) ויש פסיקה המבקרת שיטת חישוב זו מאחר והיא פותחת פתח למי מההורים להעלות את שיעור המדור בכדי לשנות את שיעור החיוב כלפי הצד השני (עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 **ד.ס. נ' צ.ס.** (22.9.2020)).

בהתאם, כדי לנטרל מצב של ניצול פער הכנסות בהקשר של יצירת עלויות גבוהות במתכוון, נקבעה בבית המשפט המחוזי מחוז מרכז בפסק הדין האמור שיטת החישוב כך:

> **"הדרך הראויה לחשב את רכיב המדור לקטין המתגורר בשני בתים היא בדרך של הערכת עלות מדור סבירה בענייננו וחלוקת אותה עלות בין הצדדים על פי יחס זמני השהות ושיעור השתכרותם".**

גישה נכונה וראויה לנושא המדור במשפחה עבור ילדים מעל גיל 6:

כל אחד מההורים שוכר דירה אשר מתאימה גם למגורי הילדים. כל הורה משלם עבור הוצאות המדור לחודש שלם, ללא כל קשר לחלוקת זמני השהות. אם כך, בחישוב תשלום המדור אין צורך להתייחס לחלוקת זמני השהות.

עכשיו נשאלת השאלה האם יש צורך לקחת בחשבון את שכר ההורים לנושא המדור? ראו בנושא זה עמודים 49-50 במאמרם של ליפשיץ וליפשיץ.

בענייננו - מאחר וזמני השהות שווים ולאור הפער בין הכנסות הצדדים והיות ולאחר שקבעתי את עלות המדור הסבירה (עבור האב) והשתכנעתי כי עלות המדור שהציגה האֵם מגובה במסמכים ונמוכה מהמקובל (כאמור, מדובר בדירת 30 מ"ר) אני סבורה, בהסתמך על העקרונות המנחים בענין פסיקת מזונות על פי בע"מ 919/15, כי יש לחשב את תשלום המדור ועלויות מדור בהתאם לפער ההכנסות מבלי להפחית את שיעור השהות (השווה, כאמור).

כך, האב צריך לשאת ב-75% מחלקו של הקטין בעלות המדור והחזקתו בבית האֵם - סך של 540 ש"ח והאֵם צריכה לשאת ב-25% מחלקו של הקטין בעלות המדור והחזקתו - סך 277 ש"ח.

בהתאם, לאחר חישוב ההפרש בין הצדדים, על האב לשלם סך של 263 ש"ח עבור מדורו של הקטין והחזקת המדור.

כלומר, לאחר שחישבתי את חלוקת צרכיו של הקטין על פי יחס ההכנסות, הפחתתי את הסכום בו נושא כל הורה בשל השהות עמו והוספתי את החלק היחסי של המדור והחזקתו

החישוב המוצג מוביל לחיובו של האב בסך 810 ש"ח (הסכום עוגל לצרכי נוחות) עבור סך צרכי הקטין.

45. לאור ניתוח הדברים כאמור, לאחר שקלול כלל הנתונים, לאחר בחינת נסיבותיו הפרטניות של התא המשפחתי שלפניי ולאחר ששקלתי את יחס ההכנסות בין הצדדים, שיעור ההכנסה הפנויה וחלוקת הזמן ההורי, לאחר שלקחתי בחשבון את פוטנציאל ההכנסות העתידי של כל אחד מהצדדים (משכר עבודה ומנכסים מניבים), ובהסתמך על סמכותי לחרוג מהחישובים הקבועים ולקבוע סכום התואם את הנסיבות, מאזן בין הבתים, מונע סיטואציה של פער משמעותי בין שני הבתים ומאפשר סיפוק כל צרכי הקטין בידי שני ההורים - אני קובעת כדלקמן:

(א) החל מיום הגשת התביעה ועד הגיע הקטין לגיל 6 ישלם האב לידי האֵם עבור מזונות הקטין, כולל מדור והוצאותיו סך של 2,200 ש"ח (סך המגלם את כל צרכיו ההכרחיים של הקטין בהתאם לקביעה כאמור ועל בסיס הפסיקה הנוהגת בהתאם לדין האישי עד לגיל 6).

(ב) מהגיע הקטין לגיל 6 ישלם האב לידי האֵם עבור מזונות הקטין כולל מזונות והוצאותיו סך של 1,100 ש"ח. **חצי! ולמה? כי יש אפליה מגדרית עד גם גיל 6!!**

(ג) החיוב במזונות הינו עד גיל 18 או עד סיום התיכון או עד מועד הגיוס לצה"ל או לשרות לאומי לפי המאוחר.

(ד) בזמן השרות הצבאי (סדיר) או השרות הלאומי ישלם האב שליש מסכום המזונות ששולם עבורו ערב גיוסו ובכל מקרה לא ישולם סכום כלשהו אחרי גיל 21, גם אם ידחה השירות או לא יתקיים מסיבה כלשהיא. **מעניין.**

(ה) הסכומים המפורטים לעיל הם צמודים למדד הידוע היום, והם יעודכנו אחת לשלושה חודשים, ללא חיוב למפרע.

(ו) בנוסף ישאו הצדדים בהוצאות רפואיות חריגות שאינן משולמות על ידי ביטוח בריאות ממלכתי לרבות טיפולי שיניים, משקפיים, טיפול פסיכולוגי וכד'; וכן בהוצאות החינוך החריגות. הוצאות אלה כוללות את מסגרת החינוך, חוג אחד לקטין לשנה, תנועת נוער, שיעורי עזר בהתאם להמלצת גורם חינוכי רלבנטי, ועלות ההצטיידות בתחילת שנה - בקיזוז המענק מאת המוסד לביטוח לאומי עבור הוצאות אלה. **יופי! הסבר יחסית מפורט אשר מונע ויכוחים מיותרים**

הצדדים ישאו בהוצאות רפואיות חריגות והוצאות חינוך חריגות כמפורט בסעיף זה עד לגיל 18 בחלוקה של 25% (האֵם) ו-75% (האב). **עקרונית החישוב היה צריך להעשות לאחר תשלום המזונות, אך כאן זה כנראה לא מהותי.**

תשלומים אלה יבוצעו כנגד קבלות או אישורים, ובמקרה של מחלוקת בדבר נחיצות ההוצאה יכריע גורם מקצועי רלוונטי. **יופי!**

(ז) החיוב במזונות ואחזקת המדור הינו מיום הגשת התביעה.

(ח) סכומים שהצטברו ממועד הגשת התביעה ועד למועד פסק הדין (לאחר קיזוז הסכומים ששולמו על ידי האב בין מכח ההחלטה בענין המזונות הזמניים ובין סכומים ששולמו קודם לכן על חשבון מזונות) ישולמו ב - 20 תשלומים שווים ורצופים בתאריכים שנקבעו לתשלום המזונות השוטפים ובנוסף להם.

(ט) קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האֵם בנוסף למזונות דלעיל ויעשה בה שימוש לטובת הקטין. **זה כמובן שגוי. ולא ממש ברור מה הכוונה לשימוש לטובת הקטין... קצבת הילדים צריכה להתחלק בין ההורים באופן שווה. הביטוח הלאומי לא מוכן לחלק את הקצבה בין שני ההורים, ולכן האם תמשיך לקבל לחשבונה את הקצבה, אך חשוב לפתור נושא זה בהסכם או בפסק הדין. כמובן שהנושא מהותי ככל שיש יותר ילדים. לנושא זה** ראו סעיף 43 בהחלטת כבוד השופט סארי ג'יוסי, בית המשפט המחוזי בעמ"ש 8885-11-18, וסעיף 14 בפסק דינו הישן של כבוד השופט ח' פורת בע"מ (תל-אביב) 1018/99.

התביעה בענין המסגרת החינוכית

46. במהלך חודש אפריל 2022 הגישה האֵם תביעה במסגרתה התבקש בית המשפט לקבוע את המסגרת החינוכית אליה ירשם הקטין בשנת הלימודים הבאה - כיתה א'; להורות על הקפדה על חלוקת זמני השהות וכן לקבוע השתתפות הקטין בכל שעות המסגרת החינוכית.

טענות האֵם

47. האב אינו מביא את הקטין בזמן למסגרת החינוכית, מוציא אותו זמן רב לפני קיום הצהרון, לקח את הקטין לחופשה על חשבון הימים בהם אמור היה הקטין לשהות עמה מבלי לתאם עמה ולקבל את הסכמתה, מגיע בזמני השהות שלה ומבקש לראות את הקטין.

48. האב רשם את הקטין למסגרת חינוכית ב---- ללא הסכמתה ובידיעה שהיא מתנגדת.

49. האֵם עמדה על כך שמדובר בהכרעה שיש לבסס על תסקיר ועמדת גורמים מקצועיים.

50. האֵם טענה, כי אין בעובדה שהקטין התחנך ב---- כדי לקבוע את מסגרת ההמשך בשעה ששני הצדדים מתגוררים בסמיכות ובמרחק קצר זה מזה. האֵם הדגישה את היתרונות בבית הספר ---- אליו משוייך הקטין ב----, ציינה כי מדובר בבית ספר מהטובים בארץ וכי הורים מכל האזור נלחמים לרישום הילדים בבתי ספר אלה. האֵם הוסיפה, כי 7 חברים של הקטין המתגוררים בקיבוץ יעלו עמו לכיתה א' וכי בבית הספר המיועד יש תכנית תל"ן איכותית ומגוונת. עוד טענה האֵם, כי הרישום למסגרת המבוקשת על ידיה כולל גם רישום לצהרון בקיבוץ הכולל פעילויות עשירות ומגוונות בקיבוץ וארוחה בחדר האוכל וכי הצהרון מתקיים בכל ימי החופשה וענין זה משמעותי במיוחד לאור שעות עבודתה של האֵם. לבסוף הדגישה האֵם את המעטפת הקהילתית שקיימת בקיבוץ ואשר אינה קיימת בעיר.

51. בהקשר של בית הספר אליו רשם האב את הקטין - מדובר בבית ספר מרוחק מביתו של האב, בערך 20 דקות הליכה; הצהרון אינו כולל חוגים ופעילויות ולא כולל ימי חופשה. קושי נוסף כרוך בתחילת שעת המסגרת ביחס לתחילת שעות עבודתה של האֵם אשר יגרום לכך שהקטין ידרש להמתין בשער בית הספר עד פתיחתו.

52. האֵם עמדה על כך שכל טענותיו של האב מתייחסות לטובתו שלו ולא לטובת הקטין. האֵם לא קיבלה את טענות האב כי אין לו רכב שכן זו בחירה שלו והוא מתנהל עם רכבים שכורים.

בדיון ובסיכומיה טענה האֵם כי האב נוהג להגיע לקיבוץ בו היא מתגוררת עם רכב, כי תועד עושה שימוש ברכבים שכורים, כי הוא מסיע את הקטין לפעילויות שונות ברכב וכי בתום הדיון שהתקיים בבית המשפט יצא לרכב שחנה מחוץ לבית המשפט.

53. האֵם טענה כי המרחק בין הישובים בהם מתגוררים הצדדים הוא קטן וכי קיימת תחבורה ציבורית טובה המאפשרת ניידות גם לקיבוץ בו היא מתגוררת וכי משך הזמן שידרש לנסיעה קצר ממשך ההליכה לבית הספר אליו רשום הקטין.

<u>טענות האב</u>

54. האב מתנגד לרישום הקטין לבית הספר ב---- (בהתאם למקום מגורי האֵם) ומבקש לרשום אותו ב---- (בהתאם למקום מגורי האב) מאחר והדבר יאפשר "נחיתה רכה" ומעבר לבית הספר עם חבריו ומשפחתו מהסביבה הקרובה ומסגרות קודמות.

טעם נוסף לכך הוא הקרבה לבית הספר - הליכה רגועה עם הכלב או באופניים. האב טען כי אין לו רכב וכי האב נוהג ללכת עם הקטין לגן ברגל. לטענתו האֵם בעלת רכב ומקום עבודתה צמוד למסגרת החינוכית אליה משויך הקטין. רישום הקטין למסגרת ב---- מאפשר העדר תלות בהסעות, על כל החששות הכרוכות בכך.

עוד טען האב כי הוא מעורב בקבוצת הנהגה הורית ויש לו היכרות עם גורמי החינוך וכי לא תידרש יציאה מהעיר.

55. האב הדגיש כי האֵם היתה מודעת לרישום ב---- ולא הוסתר ממנה המידע בקשר לרישום.

56. לענין ההיעדרויות של הקטין מהמסגרת טען האב, כי הוא לומד, מטייל, מבלה ונהנה עם הקטין וכי חופשה וקייטנה אינם מסגרת חינוכית מחייבת וכי הפעילויות שהוא עושה עם הקטין מפתחות את סקרנותו הטבעית של הקטין בנושאים לימודיים בהם הוא מתעניין וכי לא מדובר בפעילויות על חשבון מסגרת חובה.

האב פרט מגוון פעילויות רחב שמעשירות את הקטין – ביקורים בחווה בקיבוץ ----, שם האב והקטין מבלים בפעילויות טיפוליות והם בני בית משך השנתיים האחרונות ויצירה בנגריית אביו של האב.

57. האב טען באריכות לגבי חסר בשעות שינה כאשר לן הקטין אצל האֵם והחשיבות של שעות השינה.

58. האב הדגיש, כי האֵם עכבה את הרישום במתכוון ומנעה גיבוש הסכמות על אף משך הזמן הממושך וההשקעה בניסיון להגיע להסכמה, לרבות בהליך של תיאום הורי.

59. האב הדגיש את היתרונות הגלומים ברישום למסגרת ב---- - המרחק מהמסגרת החינוכית, אהבתו של הקטין לטיולי הבוקר הרגועים עם הכלב או באופניים תוך שיחה על הנושאים שהקטין אוהב; הקושי שנובע מכך שאין הסעות מבית הספר ב---- ל----; חיי החברה של הקטין והיכרות עם ילדים ממסגרות קודמות ואיסוף ופיזור על ידי הורה ולא בהסעות.

האב פירט מי הילדים שהיו עם הקטין במסגרות קודמות ורשום לכל אחד מהאפשרויות בהן ישובץ הקטין ב----.

בנוסף עמד האב על הקושי החברתי שכרוך במרחק בין היישובים בהם גרים הילדים הלומדים ב---- בייחוד בשל כך שאין לו רכב.

דיון והכרעה

60. ראשית אתייחס לטענת האֵם לענין הכרעה בסוגיית הרישום לבית הספר ללא תסקיר - לאור המועד בו הוגשה התביעה; לוחות הזמנים; הרצון להכריע לפני תחילת שנת הלימודים; החשיבות שבמתן החלטה בהקדם ויצירת וודאות אצל הקטין לפני תחילת כיתה א'; מאחר ולא מדובר בענין רגשי או ענין אחר שבו יש לגורמים המקצועיים אפשרות ניתוח והוספת מידע על הטענות שהביאו הצדדים; מאחר ומדובר בהכרעה בין שתי חלופות טובות; מאחר ואני משוכנעת, כי שני הצדדים רוצים בטובתו של הקטין ואיני חוששת כי החלטה כזו או אחרת תוביל לפגיעה בקטין - מצאתי כי יש להכריע בהליך זה מבלי להמתין לתסקיר.

61. למעשה השאלה הנדרשת להכרעה בהליך זה משמעה בחירה בין מסגרת חינוכית בהתאם למגורי האֵם או האב כאשר מדובר בהורים שמתגוררים בשני ישובים סמוכים (כ-6 ק"מ). שתי החלופות הן בתי ספר יסודיים המשתייכים לזרם ממלכתי ועל פניו מדובר בשתי חלופות טובות המהוות המשך לזרם החינוכי אליו השתייך הגן - בית הספר בהתאם למגורי האֵם הוא בית ספר יסודי ממלכתי "----" בתחומי ------- (ומצוי במתחם החינוך של המועצה, בסמוך לבנין המועצה) ובהתאם למגורי האב בית הספר הוא בית ספר יסודי ממלכתי בעיר ----.

62. אקדים ואומר, כי לאחר שבחנתי את כל השיקולים שהועלו על ידי שני הצדדים הגעתי למסקנה, כי טובתו של הקטין היא רישומו למסגרת חינוכית ב----. **לך תבין מה זה אומר ☺** אפרט את הטעמים לכך בהתייחס לכל שיקול ושיקול שהעלו הצדדים.

63. **שיקולים חברתיים ויצירת רצף בין המסגרות החינוכיות**:

האב עמד על החשיבות של יצירת רצף בין המסגרות החינוכיות בהן שהה הקטין עד עתה (ב---) ובין מסגרת בית ספר.

מאחר ומדובר במעבר מגן לכיתה א', ממילא יש פיזור של הילדים מהגן בין בתי ספר שונים ותידרש הסתגלות למסגרת חדשה ולילדים חדשים.

מטענות האב בסיכומים עולה כי ילדי הגן של הקטין מתפזרים בין 3 בתי ספר ב---- (בית הספר על שם ---; בית ספר --- ובית הספר בשכונת ----) ואילו הקטין רשום כעת לבית הספר ...(עמ' 4, ש' 23). כך, ממילא לבית הספר אליו רשום הקטין לא עתידים לעלות ילדים מהגן בו שהה (או לכל הפחות, לא קבוצה משמעותית). אוסיף, כי האב אישר בדיון, כי ילדי הגן מתפזרים בין בתי ספר ואין מסגרת אחת שמאגדת אליה את כל ילדי הגן (עמ' 4, ש' 28-25).

לעומת זאת, מטענות האֵם עולה, כי לכיתה א' בבית הספר ב-----הקטין עתיד לעלות עם שבעה חברים מהקיבוץ.

אשר לשיקול החברתי - כל בחירה בין עמדות הצדדים תוביל לקושי חברתי מסויים באחד הבתים שכן טבעי שהקשרים החברתיים נבנים סביב מסגרת בית הספר ועל כן בין אם הקטין ילמד כאן או כאן, היכולת להכיר ילדים ביישוב בו הוא אינו לומד מוגבלת למסגרת השכונה או פעילויות פנאי (חוגים או תנועת נוער).

מקובלת עליי טענת האֵם כי הצהרון בקיבוץ מאפשר מגוון פעילויות חברתיות והשתלבות חברתית וממילא, שעה שיש שבעה ילדים מהקיבוץ בשכבתו של הקטין, יש בכך כדי לבסס תשתית חברתית מספקת.

אני ערה לקושי שהציג האב ביחס לשהות עם חברים אחר הצהריים בהקשר של הפיזור של ילדי ------ בין היישובים השונים בתחום המועצה אולם מאחר וכל ילדי הקיבוץ לומדים יחד, איני סבורה שיש בשיקול של הפיזור הגאוגרפי כדי להטות את הכף לכיוון הלימודים ב----.

אדגיש, כי מעדותו של האב ומכתבי הטענות עולה השקעה ניכרת בשעות הפנאי של הקטין ועל כן אני סבורה שתהיה בידי הקטין האפשרות להשתלב חברתית גם ב---- באמצעות השתתפות בחוגים, תנועת נוער (בעתיד הקרוב) ומעורבות בשכונה.

64. **<u>הגעה למסגרת החינוכית</u>**:

מדבריו של האב בדיון עולה, כי המרחק בין בית המגורים ובית הספר ב---- הוא כ-20 דקות הליכה וכי בדעתו ללכת עמו ברגל או ברכיבה על אופניים מידי יום, כפי שהם נוהגים כעת.

בית הספר ב--- הוא במרחק נסיעה משני הבתים (יש הסעות מוסדרות על ידי המועצה מקיבוץ ---- והמרחק מ---- ו---- הוא כ-6 ק"מ). כלומר, לא מדובר במצב בו אחד מבתי הספר מצוי בקרבת בית המגורים באופן המטה את הכף בצורה ברורה לצד כזה או אחר (אם כי יש לציין כי בסיכומים הבהיר האב כי הוא עתיד לעבור דירה בסמיכות לבית ספר אליו ניתן יהיה לשבץ את הקטין, אולם ענין זה לא התרחש עדיין ולעת זהו הקטין רשום למסגרת מרוחקת - בית ספר -----).

מדברי האֵם בדיון עולה, כי הנסיעה ---- - ---- היא נסיעה שמוכרת לה שכן מדובר בציר הנסיעה שלה לעבודה וכי מדובר בנסיעה של דקות ספורות (עמ' 5, ש' 6-7) אולם האב חלק על כך (עמ' 5, ש' 10-11).

האב טען באריכות ביחס למשמעות של האפשרות ללכת ברגל לבית הספר, ניצול זמן זה כזמן פנאי (עמ' 5, ש' 1) והקושי שלו מאחר ואין בבעלותו רכב כעת (עמ' 5,ש' 12; עמ' 7, ש' 16-18; ש' 29) וטען, כי מאחר ואין לו רכב לא תהיה לו יכולת להסיע את הקטין לבית הספר או למקום יציאת ההסעה.

איני סבורה שיש לקבל את טענה זו. מדברי האב בדיון עלה, כי בכדי לאפשר פעילויות שונות לקטין הוא מוצא פתרונות תחבורתיים. כך, בכדי לאפשר לימודי שחיה ב-- ----מתכנן האב לעשות שימוש ברכב של בת זוגו או של אמו אשר מתעדת לרכוש רכב חדש (עמ' 7, ש' 24-23); בכדי לטוס לאילת, ביקש האב מבת זוגו לסייע בענין זה (עמ' 6, ש' 9). מדבריו בדיון עלה, כי כאשר יש לו צורך ברכב לצרכי עבודה הוא מסתייע בשירותי שכירות רכב.

בנוסף - כאמור, הרכב נמכר בהליך כינוס. מצבו הכלכלי של האב, כפי שמשתקף במסמכים שהוגשו במסגרת תביעות המזונות אינו כזה שאינו מאפשר לו החזקה של רכב אלא שמדובר בבחירה של האב.

כאמור, האֵם טענה שהאב עושה שימוש ברכבים שכורים מבלי לחשוף זאת; כי לאחר הדיון נצפה נכנס למכונית ויום לאחר הדיון הגיע לקיבוץ ---- ברכב - התיעוד שהוצג בדיון הוא של תקופה מוקדמת ועל פניו הוחזק רכב בשכירות בימים בודדים והטענה לגבי הרכב מחוץ לבית המשפט והנסיעה ל---- היא עובדתית שנטענה בסיכומים. משכך, איני יכולה לקבוע כי האב מחזיק ברכב לשימושו, אולם אני קובעת, על סמך החומר שהוצג לי בהליכים המקבילים, כי יש ביכלתו לעשות כן.

האב ציין שורת פעילויות במסגרת העיר ומחוץ לה (חוג נינג'ה, נגרות עם אביו של האב וכו') וטען כי הוא והקטין עושים שימוש בתחבורה ציבורית, אופניים או הולכים ברגל (עמ' 5, ש' 13). אני סבורה כי באופן דומה, ככל והאב עומד על כך שהוא אינו מעונין להחזיק רכב, ניתן לעשות שימוש בתחבורה ציבורית בכדי להגיע למקום ההסעה (כידוע הקיבוץ מצוי ביציאה מ----, כאשר הכניסה היא מהכביש הראשי).

65. **<u>שעות המסגרת והיתרון בצהרון הקיבוצי</u>**

טעם נוסף להעדפת המסגרת בהתאם למקום מגורי האֵם מצאתי בכך שאילו ירשם הקטין ל----, לאור שעת תחילת עבודתה של האֵם יהיה עליו להמתין מחוץ לבית הספר עד לפתיחתו ואילו אם ירשם לבית הספר ---- ב-------שעת ההסעה תאפשר את היציאה לבית הספר לפני עזיבת האֵם את הקיבוץ לעבודתה.

יתרון נוסף גלום בקיומו של הצהרון בקיבוץ אשר מאפשר פתרון לכל תקופת החופשות. ענין זה מהותי במיוחד לאֵם אשר נדרשת לעבוד.

אציין, כי מאחר והאֵם עובדת כסייעת בגן ובנקודת זמן זו האב לא עובד או עובד במסגרת גמישה או שעות מעטות (בשים לב לדבריו בדבר איסוף הקטין מהגן ללא צורך בצהרון; שעות הפנאי המרובות ושהייה עם הקטין בחופשים במקום מסגרת משלימה) אני סבורה שיש להעדיף מסגרת שמאפשרת לאֵם להמשיך ולעבוד ולא לבחור בחלופה שתציב בפניה קשיים נוספים שעה ששגרת חייו של האב פנויה וגמישה.

66. **תוכניות העשרה בבית הספר ב-------**

האֵם טענה בענין איכות החינוך בבית הספר במועצה. אבהיר, כי המשמעות של הכרעה זו אינה איזה בית ספר טוב יותר אלא איזה בית ספר עדיף לקטין בנסיבות חייו. עם זאת, יש לתת משקל גם לטענה בדבר היקף פעילויות ההעשרה שניתנות באמצעות התוכניות הקיימות בבית הספר ---- (סעיף 17 לסיכומי האֵם).

67. לבסוף אציין, כי מדברי האֵם עולה, כי היא עובדת בסמוך לבית הספר ב----. על כן, הבחירה לשלוח את הקטין לבית הספר ב---- אינה בחירה שמקלה עליה או חוסכת לה. מכאן נלמד, כי שיקוליה הם שיקולים של טובת הקטין בלבד.

68. אם כן, לסיכום הדברים - לאחר ששקלתי את ההיבטים החברתיים; את היתרונות הגלומים בצהרון בקיבוץ; את העדר הגמישות בשגרת חייה של האֵם (אשר עובדת כסייעת בגן) לעומת הגמישות והפניות של האב; את המרחק בין הבתים ואת המשמעות של הסעות מאורגנות על ידי המועצה; לאחר ששקלתי את המשמעות של המרחק לאור קשיי הניידות של האב; את השימוש שנעשה בתחבורה ציבורית ביום יום ואת האפשרות הכלכלית של האב להחזיק רכב הגעתי למסקנה, כאמור, כי על אף הקושי הטמון במרחק והנסיעות, כל יתר השיקולים תומכים בלימודיו של הקטין בבית ספר ב---- וכך אני מורה. **בדיקה מרשימה ביותר!**

בהתאם, תביעת האֵם מתקבלת בענין זה.

במידת הצורך, תגיש האֵם נוסח צו פורמאלי לחתימתי הכולל הוראה על רישום הקטין ללא צורך באישור האב.

69. בכל הנוגע לסעדים שהתבקשו בדבר שמירה על חלוקת זמני השהות - מובהר, כי אין לשנות מזמני השהות שלא בהסכמה. ההורה אצלו שוהה הקטין אחראי להביא את הקטין למסגרת או להסעה בשעה הנדרשת ולאסוף אותו בסוף יום הלימודים או שעת הגעת ההסעה.

ככל ששגרת חייו של מי מהצדדים מאפשרת איסוף מוקדם מהצהרון או בתקופת חופשה - הוא רשאי לעשות כן ובלבד שהדבר נעשה בתיאום עם הגורמים החינוכיים, בהתאם להנחיותיהם ובאופן שלא פוגע בשגרת חייו של הקטין, ביציבות ובפעילויות בהן הוא משתתף במסגרת המשלימה.

<u>חיוב בהוצאות מכר רכבם של הצדדים</u>

70. בהחלטה מיום 31.12.2020 במסגרת תלה"מ 26814-04-20 הורה בית המשפט על חלוקת כספי תמורת הרכב אשר נמכר בהליכי כינוס. בית המשפט הוסיף וקבע שם, כי טענות האב בענין שיוך והשתת הוצאות המכר על האישה יוכרעו בפסק הדין.

71. האב טען, כי במהלך חודש ינואר 2020 הוצע לאֵם למכור את הרכב בהסכמה ללא צורך בכינוס נכסים ומאחר והיא סירבה ונקטה בהליכים זמניים לא היה מנוס מהליכי כינוס ועל אן את הוצאות הכינוס יש להשית על האֵם.

72. לאחר בחינת השתלשלות העניינים, איני סבורה שיש לקבל את טענות האב ולהשית את העלויות על האֵם. אפרט:

73. במסגרת הליך יישוב הסכסוך (י"ס 74395-12-19) הגישה האֵם בקשה להורות כי רכב ה---- יוותר בשימושה והחזקתה. האב טען, כי הצדדים מתנהלים בהפרדה רכושית וכי על אף המצג שהציגה האֵם, למעשה היא סיכלה את המכירה. על כן ביקש המשיב לבטל את הצו ולסייע במכירת הרכבים בשוק החופשי.

הצדדים לגבש הסכמה לענין מכירת הרכב (החלטה מיום 16.4.2020).

משלא התגבשו הסכמות, הוגשה תביעה לפירוק שיתוף ברכבים על ידי האֵם בחודש אפריל 2020 ובמסגרתה טענה האֵם כי יש להורות על פירוק השיתוף בכל הרכבים שנרכשו על ידי הצדדים במהלך תקופת החיים המשותפים ולחלק את שווים (סעיף 49 לכתב התביעה, תלה"מ 26814-04-20).

בכתב ההגנה טען האב, כי שני הרכבים נרכשו מכספו האישי ואחד מהם - לצרכי עבודה בלבד ועל כן יש לדחות את התביעה.

האֵם טענה, כי האב ביטל את הביטוח של הרכב אשר בשימושה של האֵם ולא חידש את הטסט בכדי למנוע ממנה שימוש ברכב. בבקשה שהגיש האב ביום 30.4.2020 ביקש המבקש שורת בקשות בכדי לאפשר העברת הרכב לידיו בכדי שיפעל למכירתו. בתגובה מיום 17.6.2020 הודיעה האֵם על הסכמתה למכירה אך ביקשה שחלוקת התמורה תהיה שווה.

בהודעה מיום 23.6.2020 הבהיר האב כי האֵם מונעת את קידום הליך המכר. בעקבות זאת, ביום 24.6.2022 מונתה כונסת נכסים לשם מימוש הרכב.

74. מאחר והאֵם היא זו שהגישה את התביעה במסגרתה ביקשה לפרק את השיתוף ברכבים; לאור משך הזמן שחלף עד מינוי כונסת הנכסים; מאחר והאב טען לבעלותו ברכב, כך שלא ניתן היה לקדם את הדברים בהסכמה וללא מעורבות בית המשפט; מאחר ולא הוצגו בפניי ראיות במידה הנדרשת ואשר ניתן להסתמך עליהן כדי לקבוע, כי בוצעה פעולה מכוונת על ידי האֵם כדי להימנע ממכירת הרכב ומאחר ובין הצדדים היו מחלוקות בהיבטים שונים, האמוציות היו גבוהות והוגשו בקשות הדדיות - איני יכולה לקבוע כי ההתנהלות היתה מכוונת בכדי לעכב את מכירת הרכב אלא שבמצב בו היו הצדדים לא היה בידיהם לגבש הסכמות ללא מעורבות בית המשפט והאחריות בהקשר זה מוטלת על כתפי שני הצדדים.

משכך, אני סבורה שהוצאות הכינוס צריכים להתחלק בין הצדדים בחלקים שווים.

על כן דרישת האב להשתת העלויות בהקשר זה על האֵם - נדחית.

<u>לסיכום הדברים:</u>

תביעת המזונות שהגישה האֵם (תלה"מ 26747-04-20) מתקבלת באופן חלקי.

תביעת המזונות שהגיש האב (25077-03-20) נדחית.

התביעה שהגישה האֵם בעניינו של הקטין (תלה"מ 30388-04-22) מתקבלת ביחס לרישום לבית הספר ונקבע האופן בו יש להקפיד על השהות במסגרות חינוכיות.

לאחר ששקלתי את האופן בו נוהלו ההליכים; את טיבן של המחלוקות; את תוצאת פסק הדין ומתוך כוונה ואיחולים שעם מתן פסק דין זה יסתיימו המחלוקות בין הצדדים והם יתפנו לגדל את הקטין יחד, בשיתוף פעולה, באמון ובהכרה זה במקומו של זה וזה בצרכיו של זה - החלטתי לחייב בהוצאות נמוכות ביחס למקובל ואני מורה על חיובו של האב בהוצאות בסך 1,500 ש"ח אשר ישולמו לטובת אוצר המדינה לאור העמדת סיוע משפטי לאֵם.

אני מתירה את פרסום פסק הדין בהשמטת פרטים מזהים.

<u>המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים.</u>

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ב, 27 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

תלה"מ 25077-03-20 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 26747-04-20 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 30388-04-22 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

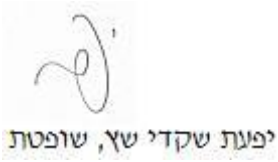

יפעת שקדי שץ, שופטת